

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: J. P., narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyněm
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2022 č. j. MD-3550/2022-160/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „*správní orgán I. stupně*“), ze dne 15. 10. 2021 č. j. MHMP 1644456/2021. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně námitky žalobce, tehdy přestupce, zamítl jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil ke dni 9. 9. 2021 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále též „*ZSP*“).
2. Ze správního spisu soud ověřil následující podstatné skutečnosti.
3. Dne 20. 9. 2021 správní orgán I. stupně doručil přestupci „*Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění*“ ze dne 15. 9. 2021 č. j. MHMP-1450798/214 (dále též „*Oznámení*“).

4. Proti Oznámení brojil přestupce námitkami ze dne 23. 9. 2021 vůči všem záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče, především vůči záznamu o dosažení 12 bodů, s jejich provedením nesouhlasí a navrhl doplnit dokazování o rozhodnutí, jimiž měl být uznán vinným z přestupků. Odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019 č. j. 1 As 353/2018-52.
5. Součástí spisového materiálu jsou následující podklady.
 - a) Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 (dále též „TP“) ze dne 24. 6. 2019 č. j. 46 T 45/2019-46 byl žalobce jako obviněný uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále též „TrZák“), kterého se dopustil tím, že dne X v době v něm uvedené na konkrétně specifikovaném místě v obvodu Prahy 4, byl při řízení vozidla v něm označeného kontrolován hlídkou Policie České republiky, při podrobení se dechové zkoušce na přítomnost alkoholu v dechu mu byly postupně naměřeny hodnoty (s označením jednotlivých zkoušek a časů) alkoholu v dechu: 2,64 ‰, 2,98 ‰ a 2,81 ‰, a poté, co se v ambulanci žurnálního lékaře v Nemocnici na Bulovce podrobil lékařskému vyšetření, měl v odebraném vzorku krve dne X laboratorně zjištěnou hladinu alkoholu v krvi 3,17g/kg. Tedy vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky činností, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku. Za uvedený trestný čin byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců, podmíněně odloženým na zkušební dobu v délce 18 měsíců, dále k peněžitému trestu v počtu 100 denních sazeb po 250 Kč v celkové výši 25 000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 2 měsíců a též k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 18 měsíců. Trestní příkaz nabyt právní moci dne 10. 7. 2019. Podle Výpisu z bodového hodnocení řidiče ze dne 29. 9. 2021 je za TP záznam 7 bodů.
 - b) Podle *Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě* č. j. KRPA-31825-9/PŘ-2021-001206 Policie ČR, OŘP Praha II dne 27. 1. 2021 v 14:45 hodin přestupce se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. ZSP, jelikož vozidlem RZ: X překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou v obci o 20 km/h a více tím, že v místě dovolené rychlosti 80 km/h mu byla naměřena rychlost 107 km/h, po odečtu 103 km/h. Na místě mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč pod číslem příkazového bloku: AS/2019 S2948126. Podle Výpisu z bodového hodnocení řidiče ze dne 29. 9. 2021 je za uvedený přestupek záznam 3 body.
 - c) Podle *Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě* č. j. KRPA-179371-6/PŘ-2021-0000PR Policie ČR, KŘP HLMP dne 9. 6. 2021 v 12:56 hodin přestupce se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. ZSP, jelikož vozidlem RZ: X překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h tím, že v místě dovolené rychlosti 50 km/h mu byla naměřena rychlost 65 km/h, po odečtu 62 km/h. Na místě mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč pod číslem příkazového bloku: AS/2019 S2859883. Podle Výpisu z bodového hodnocení řidiče ze dne 29. 9. 2021 je za uvedený přestupek záznam 2 body.
6. Dne 4. 10. 2021 správní orgán I. stupně doručil přestupci vyznění ze dne 30. 9. 2021, v něm ho upozornil na možnost vyjádřit se do 5 pracovních dnů od doručení vyznění k podkladům pro vydání rozhodnutí.

7. Dne 10. 10. 2021 přestupce požádal o přerušení řízení na 90 dnů z důvodu podnětu k přezkumnému řízení ve věci uložení blokové pokuty ze dne 9. 6. 2021.
8. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí (ze dne 15. 10. 2021 č. j. MHMP 1644456/2021) konstatoval po přezkumu podkladů (TP a dvou přestupků ze dnů 27. 1. 2021 a 9. 6. 2021), že zajištěné podklady obsahují potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů (datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu a popis jednání, kterých se přestupce dopustil). Též TP obsahuje veškeré potřebné náležitosti, v případě přestupků byly oba s přestupcem projednány, jeden na místě, druhý na policejní služebně, s vyřízením obou přestupků tímto způsobem přestupce souhlasil, obě pokuty na místě zaplatil. Podklady, na jejichž základě jsou záznamy provedeny, jsou způsobilými, žádné pochybnosti správní orgán I. stupně nezjistil. Konstatoval, že uvedené záznamy netrpí vadou, mají úplnou právní kvalifikaci s naplněním formálních požadavků na rozhodnutí. Správnímu orgánu proto nevznikla povinnost opatřovat další důkazy. Přidělení bodů bylo provedeno z úřední povinnosti vyplývající ze zákona, záznam bodů byl proveden na základě způsobilých podkladů. Návrhu na přerušení jednání správní orgán I. stupně nevyhověl, jelikož o trestném činu a o přestupcích již bylo pravomocně rozhodnuto. Podání návrhu na zahájení přezkumného řízení pravomocného rozhodnutí o přestupku nelze považovat za překážku řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Přidělení bodů bylo provedeno z úřední povinnosti, nikoli na základě úvahy správního orgánu. Proti tomuto rozhodnutí podal přestupce odvolání.
9. O odvolání přestupce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím (dne 28. 1. 2022 č. j. MD-3550/2022-160/3), jímž rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění se ztotožnil se správním orgánem I. stupně a doplnil, že správní orgán je v předmětném řízení o námitkách oprávněn toliko zkoumat, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda záznam byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení podle přílohy ZSP. V daném případě byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů. Správní orgán I. stupně v řízení o námitkách nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na ně je nutné nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší. Pokud přestupce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením, nelze takovýto nesouhlas úspěšně uplatňovat až v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (správním) řízení. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v soudním řízení či blokovém řízení, popř. jejich případná změna. O provedených záznamech bodů do evidenční karty přestupce nevznikly žádné pochybnosti, rozhodnutí nabylo právní moci. TP i obě oznámení o uložení pokut obsahují veškeré údaje, ze kterých lze určit komu, kdy, kde a za jaká jednání byla bloková pokuta uložena, jsou to dostatečné podklady. Správní orgán I. stupně proto z nich vycházel. Na základě zmiňovaných podkladů byly přestupci zaznamenány body v bodovém hodnocení řidiče. Po jejich zhodnocení jednotlivě i ve svém souhrnu lze konstatovat, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí, který je srozumitelný. V řízení o námitkách se již nerozhoduje o přestupku, pouze o správnosti zápisu bodů, proto námitce, že přestupek přestupce nespáchal, nelze považovat za relevantní. Žalovaný se vyjádřil k rozhodnutí krajských úřadů, které přestupce připojil k odvolání. Uzavřel, že

řízení nebylo stíženo vadou, která by měla vliv na správnost či zákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

10. Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

11. Žalobce namítá, že žalovaný ignoroval jím předložené důkazy a návrhy. Žalobce proto k žalobě připojil tři částečně anonymizovaná rozhodnutí (Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020 č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019 č. j. MUCE 20786/2019 SO a Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019 č. j. ŘP/741/19-16/Ka), z nichž podle žalobce vyplývá, jak jednotlivé úřady tamní věc posoudily. Žalovaný tím, že rozhodl odlišně, zasáhl do legitimního očekávání žalobce, jelikož měl ve věci žalobce postupovat shodně jako jmenované úřady ve zmiňovaných rozhodnutích a jednotlivé bloky posuzovat. Odkázal k tomuto na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019 č. j. 1 As 353/2018-52.
12. Žalobce poukazuje na to, že jednotlivé podklady nejsou způsobilé k provedení záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují podmínky kladené na rozhodnutí v blokových řízeních, a to dostatečnou individualizaci skutku, protože z rozhodnutí musí být zřejmé údaje o osobě přestupce, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem tím porušil. Nesouhlasí se žalovaným, že žalobce svým podpisem dal souhlas s vyřízením věci. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po něm vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně. Žalobce uvádí k jednotlivým blokům, že v příslušných kolonkách není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a neuvádí rodné číslo a datum narození žalobce. V příslušné kolonce nejsou přesně zjištěny doba a místo spáchání přestupku, z přestupkového jednání jednoznačně nevyplývá skutková podstata, ani její propojení s porušením zákonné povinnosti. Příslušná kolonka obsahuje pouze zkratkovitou právní kvalifikaci, neobsahuje výši uložené sankce. Příslušné kolonky neobsahují místo vydání rozhodnutí, ani údaje o oprávněné osobě, např. její podpis, datum převzetí rozhodnutí účastníkem. Podle žalobce není v rozhodnutí dostatečně konkretizováno, jakým způsobem došlo ke spáchání přestupku, na jakém místě či není individualizována podstata samotného přestupku.
13. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Setrval na závěrech napadeného rozhodnutí a uvedl, že v daném případě byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů. Obstarané podklady pro záznam bodů považuje za dostatečné podklady.
14. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce v přípise ze dne 6. 4. 2022 s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný s takovým projednáním věci ve lhůtě soudem stanovené nevyjádřil nesouhlas. Soud proto postupoval v souladu s § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“); žalovaný tudíž souhlasil konkludentně.
15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze

skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Městský soud shledal, že žaloba není důvodná.

16. Žalobce v žalobě předně namítá, že žalovaný ignoroval jím předložené důkazy a návrhy, zasáhl tak do legitimního očekávání žalobce. Žalobce k žalobě připojil shora konkretizovaná částečně anonymizovaná prvostupňová rozhodnutí tří správních úřadů.
17. Podle § 123b odst. 2 písm. a) ZSP platí, že záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.
18. Podle § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*správní řád*“) správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
19. Žalovaný podle žalobce ignoroval předložené důkazní prostředky. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobce v dané věci nejprve dne 29. 10. 2021 podal blanketní odvolání, které poté, co byl dne 3. 11. 2021 správním orgánem I. stupně vyzván k odstranění nedostatku odvolání, tedy k odůvodnění, dne 15. 11. 2021 odůvodnil. K tomuto odůvodnění žádná rozhodnutí jiných správních orgánů nepřipojil, toliko na str. 6 konstatoval: „*Za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje*“, aniž by je blíže označil. Na takto koncipované tvrzení reagoval žalovaný na str. 5 napadeného rozhodnutí, kde konstatoval: „*Odvolatelem blíže neurčená rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by odvolateli zakládala legitimní očekávání. Mohla nanejvýš prokazovat to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady (resp. správními orgány I. stupně) jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit.*“ Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný se k rozhodovací praxi Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice ani Magistrátu města Kladna, v napadeném rozhodnutí ani vyjádřit konkrétněji nemohl. Tato rozhodnutí žalobce nově připojil až ke správní žalobě. Soud konstatuje, že při přezkumu rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). K takto předloženým třem částečně anonymizovaným rozhodnutím, připojeným až k žalobě soud uvádí, že je neměl k dispozici správní orgán I. stupně ani žalovaný, aby je mohli zohlednit v rozhodnutích. Je třeba zdůraznit, že se jedná ve všech případech o rozhodnutí prvostupňových orgánů, která mohou být následně korigována žalovaným v rámci případného odvolacího řízení. Žalobci na jejich základě nemohlo vzniknout legitimní očekávání, že jeho námitkám, resp. odvolání bude vyhověno. Je to i z toho důvodu, že každou věc je třeba individuálně posoudit.
20. Soud se dále zabýval otázkou, zda žalovaný byl povinen příkazové bloky přezkoumat. TP s doložkou právní moci je součástí správního spisu.
21. Z § 123b odst. 2 písm. a) ZSP vyplývá, že podkladem pro záznam bodů do registru řidičů je oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. ZSP předpokládá soulad mezi údaji uvedenými v oznámení a obsahem příkazového bloku. Správní orgán je povinen si vyžádat příkazové bloky pouze v případě, že řidič v řízení o námitkách proti záznamu bodů

upozorní na rozpor mezi oznámením a příkazovým blokem (shodně viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 č. j. 5 As 39/2010-76). Přitom nepostačí obecná námitka, že žalobce protiprávní jednání nyní sporuje. Ke vzniku povinnosti přezkoumat příkazní bloky je nezbytné, aby námitka byla uplatněna konkrétně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017 č. j. 8 As 186/2016-35, body 15 a 16).

22. Soud ověřil, že žalobce v námitkách proti záznamu 12 bodů, ani v odvolání, neuvedl žádný konkrétní nedostatek příkazových bloků (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012 č. j. 3 As 19/2011-74). Současně nedoložil, co mu bránilo, aby vůči jednotlivým příkazovým blokům konkrétní námitky uplatnil přímo na místě při ukládání pokut, či bezprostředně po jejich zjištění. Soud se ztotožňuje zejména se správním orgánem I. stupně, jehož odůvodnění rozhodnutí je k této námitce velmi podrobné. Lze konstatovat, že odvolání žádné konkrétní námitky proti oběma příkazovým blokům žalobce neobsahuje, povšechný odkaz postrádá návaznost na skutkový stav dané věci. Žalobce konkrétně proti příkazovým blokům tehdy v době jejich vydání nebrojil. Současně žalobce nedoložil, co konkrétního mu bránilo v uplatnění námitek dříve, a to v jednotlivých relevantních správních řízeních a v případě TP též v řízení před soudem.
23. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 7. 2019 č. j. 1 As 353/2018-52 dovodil, že *„[o]becná námitka vznesená jako reakce na oznámení o dosažení 12 bodů povinnost magistrátu vyžádat si pokutové bloky nezaložila, v odvolání však stěžovatel již konkretizoval, v čem spatřuje nezpůsobilost vydaných pokutových bloků.“* Právě tato individualizovaná konkretizace v odvolání žalobce absentuje. Okolnosti případu žalobce jsou tedy odlišné od okolností citovaného rozhodnutí žalobcem, proto také výsledné posouzení žalovaným musí být rozdílné.
24. Soud se zabýval tvrzeným zásahem do legitimního očekávání žalobce. Legitimní očekávání podle § 2 odst. 4 správního řádu nezakládá žalobci nárok na totožné rozhodnutí v jeho případě, vázanost dosavadní správní praxe je relativní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2017 č. j. 7 As 87/2017-39, bod 19). Doložená tři částečně anonymizovaná rozhodnutí připojená k žalobě, ani ustálenou správní praxi nezakládají, obdobně dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 4. 2018 č. j. 7 As 124/2018-44, bod 26: *„Nejvyšší správní soud přitakává krajskému soudu i v tom, že postup žalovaného neporušil zásadu legitimního očekávání. Jak zdejší soud uvedl již v rozsudku ze dne 26. 3. 2018, č. j. 7 As 66/2018 - 32 (v němž bylo posuzováno identické tvrzení účastníka řízení zastupovaného stejným advokátem jako v nyní projednávané věci), závěry stěžovatelem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje neodpovídají konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu, o kterou se opřel žalovaný i při odůvodňování svého rozhodnutí a která tenduje k omezenému přezkumu podkladů sloužících jako podklad pro záznam bodů.“* Žalobci nevzniklo legitimní očekávání v důsledku ojedinělých rozhodnutí správního orgánu, která by mohla podléhat i následnému přezkumu žalovaného jako odvolacího orgánu prvostupňových správních úřadů. Do neexistujícího legitimního očekávání žalobce nemohlo být žalovaným zasaženo.
25. Dále žalobce tvrdí, že příkazové bloky nebyly způsobilé k provedení záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče, protože nesplňovaly podmínky kladené na ně. Žalobce vytýkal v žalobě nedostatky příkazových bloků, které však ve správních řízeních při ukládání

jednotlivých pokut nenamítal. Ze správního spisu naopak vyplývá, že žalobce má TP pravomocný a u přestupků jako přestupce byl ztotožněn, je uvedeno, kdy a čeho se žalobce jako přestupce dopustil a jakou dostal sankci. Žádný nesouhlas na místě ani později zřejmý z ničeho není, naopak, na místě vždy zaplatil pokutu 500 Kč. Žalobní výtky odporují obsahu prvostupňového rozhodnutí, kdy správní orgán I. stupně po přezkumu podkladů konstatoval, že tyto obsahují potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů (datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu a popis jednání, kterých se přestupce dopustil).

26. Soud nemůže nezmínit, že je mu z úřední činnosti známo, že totožné námitky zástupce žalobce, mechanicky bez návaznosti na skutkový stav konkrétních věcí opakovaně vnáší do celkem 83 podání zastupovaných účastníků před Městským soudem v Praze (jedná se o řízení vedená pod spisovými značkami např. 3 A 243/2018, 5 A 235/2018, 14 A 249/2018, 3 A 18/2019, 3 A 68/2019, 3 A 134/2019, 3 A 142/2019, 5 A 90/2019, 5 A 135/2019, 6 A 129/2019, 8 A 41/2019, 8 A 95/2019, 8 A 96/2019, 8 A 97/2019, 8 A 110/2019, 9 A 53/2019, 9 A 67/2019, 10 A 57/2019, 14 A 10/2019, 14 A 85/2019, 17 A 22/2019, 8 A 18/2020, 10 A 40/2020, 17 A 85/2020, 9 A 71/2021, 17 A 124/2021, 8 A 27/2022, či 17 A 14/2023). Soud i s ohledem na tuto skutečnost dospěl k závěru, že takto koncipovaná námitka byla i v tomto případě vytvořena pomocí unifikované žalobní šablony, jak je patrné z jejího abstraktního znění a také ze skutečnosti, že identicky napadá všechny části rozhodnutí shodně, aniž by žalobce individualizoval směřování konkrétní výtky na konkrétní případ, k nim nerozlišil jakékoli dílčí nedostatky. Takovou univerzální argumentaci vedenou napříč jednotlivými soudními žalobami soud ani v tomto případě nepovažuje za řádný žalobní bod, na jehož základě by se měl v daném případě individuálně jednotlivými oznámeními, resp. příkazovými bloky, žalobce v právě projednávané věci nyní zabývat.
27. Soud shrnuje, že hodnocení dosaženého počtu bodů je v případě pokuty uložené příkazem na místě primárně prováděno na základě oznámení o uložení pokuty (§ 123b odst. 2 ZSP). Vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti v něm uvedené (konkrétní příkazové bloky), je třeba pouze za situace, kdy se vyskytnou pochybnosti o zaznamenaných údajích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014 č. j. 5 As 39/2010-82). Tyto pochybnosti mohou vyvolat konkrétní námitky přestupce proti provedení záznamu. Právě v tomto ohledu žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že žalobce nevznosl takové konkrétní námitky, které by byly způsobilé zpochybnit obě oznámení o uložení pokuty. Námitky směřující proti příkazovým blokům (resp. proti oznámením o uložení pokuty) nemohou být zcela obecné či nekonkrétní, unifikované, nebo naopak konkrétní jen zdánlivě, ve skutečnosti jsou ovšem šablonovité či typizované. Nejvyšší správní soud k tomuto v rozsudku ze dne 2. 6. 2021 č. j. 6 As 174/2019-44 uvedl: „[15] Jak přitom nyní rozhodující senát uvedl již v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 25, kterým se v této věci obracel na rozšířený senát, námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto výkladu nebrání. [16] Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrvává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela

shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není. [17] Městský soud tedy stěžovateli s ohledem na okolnosti tohoto případu neměl vytýkat nedostatečně zjištěný skutkový stav a neměl rušit jeho rozhodnutí a vracet mu věc k dalšímu řízení, aby si vyžádal pokutové bloky a řádně posoudil odvolání žalobce. Obecně formulované námitky žalobce nemohly založit důvodné pochybnosti o správnosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, a stěžovatel tedy nebyl povinen pokutové bloky vyžadovat.“

28. Obdobně, v právě projednávané věci žalobce uplatnil proti oběma příkazovým blokům i proti TP v zásadě totožné námitky, které jsou sice na první pohled vcelku podrobné a konkrétní, nicméně při jejich bližším přezkoumání je zřejmé, že tomu tak ve skutečnosti není. Žalobce zcela šablonovitě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, resp. příkazové bloky, napadá sérií standardizovaných námitek, které zřejmě reflektují obvyklé nedostatky, kterých se policisté při vyplňování příkazových bloků mohou dopouštět, a z nichž některé již v minulosti byly negativně reflektovány v judikatuře správních soudů. Právě proto, že žalobce vznesl v podaném odvolání takto všeobecné, typizované námitky, žalovaný nepochybil, když v napadeném rozhodnutí uvádí, že TP i obě oznámení o uložení pokuty založené ve spise jsou dostatečně přesné a identifikují všechny podstatné údaje pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, současně odkazuje na závěry správního orgánu I. stupně.
29. S ohledem na shora uvedenou argumentaci soud nepovažuje za nutné, aby se podrobněji vyjadřoval ke všem možným nedostatkům oznámení uváděným žalobcem, neboť je zjevné, že žalobce proti nim nevznáší konkrétní námitky; není tedy třeba jejich podrobného vypořádání. Naopak, se shora uvedeného je zřejmé, že TP i obě oznámení jednoznačně identifikují všechny podstatné údaje pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče a netrpí žádnou z vad, kterou žalobce namítá. Současně žalobce nedoložil, co konkrétního mu bránilo, aby proti TP v řízení před soudem i oběma uloženým pokutám v obou správních řízeních na místě brojl.
30. Soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 s. ř. s. rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. dubna 2024

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu